

LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS
UN
PAKISTĀNAS ISLĀMA REPUBLIKAS VALDĪBAS
KONVENCIJA
PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS
ATTIECĪBĀ UZ IENĀKUMA NODOKĻIEM,
ĻAUNPRĀTĪGAS IZVAIRĪŠANĀS NO NODOKĻU MAKSĀŠANAS
UN
NODOKĻU NEMAKSĀŠANAS NOVĒRŠANU

PREAMBULA

Latvijas Republikas valdība un Pakistānas Islāma Republikas valdība (turpmāk minētas, kā Līgumslēdzējas Valstis),

apliecinādamas vēlēšanos turpmāk attīstīt to ekonomiskās attiecības un stiprināt to sadarbību nodokļu jautājumos,

nolūkā noslēgt Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem, lai neradītu nodokļa neuzlikšanas vai nodokļa samazināšanas iespējas, izmantojot ļaunprātīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai nodokļu nemaksāšanu (tai skaitā nodokļu konvenciju ar labvēlīgākiem noteikumiem izmantošanu (treaty-shopping) ar mērķi gūt šajā konvencijā paredzētos atvieglojumus, lai tos netiešā veidā iegūtu trešo jurisdikciju rezidenti),

ir vienojušās par turpmāko:

I SADAĻA KONVENCIJAS TVĒRUMS

1.pants

PERSONAS, UZ KURĀM ATTIECAS KONVENCIJA

Šī konvencija attiecas uz personām, kuras ir vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2.pants

NODOKĻI, UZ KO ATTIECAS KONVENCIJA

1. Šī konvencija attiecas uz ienākuma nodokļiem, ko uzliek Līgumslēdzējas Valsts vai tās politiski administratīvo vienību vai pašvaldību labā, neatkarīgi no šo nodokļu iekasēšanas veida.

2. Par ienākuma nodokļiem uzskatāmi visi nodokļi, ko uzliek kopējam ienākumam vai ienākuma daļai, tajā skaitā nodokļi, ko uzliek kapitāla pieaugumam no kustamā vai nekustamā īpašuma atsavināšanas, kā arī nodokļi, ko uzliek uzņēmumu izmaksātajai kopējai darba algas vai darba samaksas summai.

3. Esošie nodokļi, uz ko attiecas Konvencija, konkrēti ir:

a) Latvijā:

(i) uzņēmumu ienākuma nodoklis;

(ii) iedzīvotāju ienākuma nodoklis;

(turpmāk saukti kā „Latvijas nodokļi”);

b) Pakistānā, ienākuma nodoklis un virs nodoklis;

(turpmāk saukti kā „Pakistānas nodokļi”).

4. Konvencija attiecas arī uz jebkuriem identiskiem vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem, kas, papildinot vai aizstājot esošos nodokļus, tiek ieviesti pēc Konvencijas parakstīšanas datuma. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes savstarpēji informē viena otru par jebkuriem nozīmīgiem grozījumiem, kas veikti šo valstu attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos.

II SADAĻA DEFINĪCIJAS

3.pants VISPĀRĪGĀS DEFINĪCIJAS

1. Ja no konteksta nav izsecināms citādi, tad šajā konvencijā:
  - a) termins „Latvija” nozīmē Latvijas Republiku, un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas apzīmē Latvijas Republikas teritoriju un jebkuru citu Latvijas Republikas teritoriālajiem ūdeņiem piegulošu teritoriju, kurā saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem un starptautiskajām tiesībām var tikt īstenotas Latvijas tiesības uz jūras un zemes dzīlēm un tur esošajiem dabas resursiem;
  - b) termins „Pakistāna” lietots ģeogrāfiskā nozīmē, apzīmē Pakistānu kā tas ir definēts Pakistānas Islāma Republikas konstitūcijā, un ietver jebkuru apgabalu ārpus Pakistānas teritoriālajiem ūdeņiem, kurā saskaņā ar Pakistānas normatīvajiem aktiem un starptautiskajām tiesībām, attiecībā uz jūras un zemes dzīlēm, virs tām esošo ūdeņu dabas resursiem, Pakistāna var īstenot suverenās un ekskluzīvās tiesības;
  - c) termini „Līgumslēdzēja Valsts” un „otra Līgumslēdzēja Valsts” atkarībā no konteksta nozīmē Latviju vai Pakistānu;
  - d) termins „persona” nozīmē fizisko personu, sabiedrību un jebkuru citu personu apvienību;

- e) termins „sabiedrība” nozīmē jebkuru korporatīvu apvienību vai jebkuru vienību, kas nodokļu uzlikšanas nolūkā tiek uzskatīta par korporatīvu apvienību;
- f) termini „Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” un „otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” attiecīgi nozīmē uzņēmumu, ko vada Līgumslēdzējas Valsts rezidents, un uzņēmumu, ko vada otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents;
- g) termins „starptautiskā satiksme” nozīmē jebkurus pārvadājumus ar kuģiem, gaisa kuģiem vai dzelzceļa transportlīdzekļiem ko veic Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, izņemot tos gadījumus, kad kuģi, gaisa kuģi vai dzelzceļa transportlīdzekļi pārvietojas vienīgi otras Līgumslēdzējas Valsts iekšienē;
- h) termins „kompetentā iestāde” nozīmē:
  - (i) Latvijā, Finanšu ministriju vai tās pilnvaroto pārstāvi;
  - (ii) Pakistānā, Federālo ieņēmumu valdi vai tās pilnvaroto pārstāvi;
- i) termins „valsts piederīgais” nozīmē:
  - (i) ikvienu fizisku personu, kurai ir Līgumslēdzējas Valsts piederība;
  - (ii) ikvienu juridisku personu, personālsabiedrību vai apvienību, kuras statuss kā tāds izriet no spēkā esošajiem Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem;

2. Līgumslēdzējām Valstīm jebkurā laikā piemērojot šo konvenciju, visiem tajā nedefinētajiem terminiem ir tāda nozīme, kāda tiem tajā laikā ir attiecīgās valsts normatīvajos aktos attiecībā uz nodokļiem, uz ko attiecas Konvencija, ja vien no konteksta nav izsecināms citādi, turklāt šis valsts attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos paredzētā nozīme prevalē pār citos šis valsts normatīvajos aktos paredzēto nozīmi.

**4.pants
REZIDENTS**

1. Šajā konvencijā termins „Līgumslēdzējas Valsts rezidents” nozīmē jebkuru personu, kurai saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem uzliek nodokļus, pamatojoties uz tās pastāvīgo dzīvesvietu, rezidenci, vadības atrašanās vietu, reģistrācijas vietu vai jebkuru citu līdzīgu kritēriju, un ietver

arī attiecīgo valsti un jebkuru tās politiski administratīvo vienību vai pašvaldību. Tomēr šis termins neietver tās personas, kurām šajā valstī nodokļi tiek uzlikti tikai attiecībā uz to ienākumiem no šajā valstī esošajiem peļņas avotiem vai tajā esošo kapitālu.

2. Ja saskaņā ar 1.daļas noteikumiem fiziskā persona ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, tās statuss nosakāms šādi:

- a) šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kurā atrodas tās pastāvīgā dzīvesvieta; ja tās pastāvīgā dzīvesvieta ir abās valstīs, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, ar kuru tai ir ciešākas personiskās un ekonomiskās attiecības (vitālo interešu centrs);
- b) ja nav iespējams noteikt valsti, kurā šai personai ir vitālo interešu centrs, vai arī tai nav pastāvīgas dzīvesvietas nevienā no abām valstīm, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kura ir tās ierastā mītnes zeme;
- c) ja šai personai ierastā mītnes zeme ir abas valstis vai nav neviena no tām, tā tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kuras valsts piederīgais ir šī persona;
- d) ja šī persona ir abu valstu piederīgais vai nav nevienas šīs valsts piederīgais, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes izšķir šo jautājumu, savstarpēji vienojoties.

3. Ja saskaņā ar 1.daļas noteikumiem persona, kas nav fiziskā persona, ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes cenšas, savstarpēji vienojoties, noteikt Līgumslēdzēju Valsti, par kuras rezidentu tiks uzskatīta šī persona šīs konvencijas piemērošanas mērķiem, ņemot vērā tās faktiskās vadības atrašanās vietu, vietu, kur tā reģistrēta vai citādi izveidota un jebkurus citus atbilstošu faktoros. Ja šāda vienošanās nepastāv, tad šī persona nebūs tiesīga saņemt nevienu šajā konvencijā paredzēto nodokļu atvieglojumu vai atbrīvojumu, izņemot tiktāl, ciktāl par to ir vienojušās Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes.

5.pants

PASTĀVĪGĀ PĀRSTĀVniecība

1. Šajā konvencijā termins „pastāvīgā pārstāvniecība” nozīmē noteiktu darbības vietu, kur uzņēmums pilnīgi vai daļēji veic uzņēmējdarbību.
2. Termins „pastāvīgā pārstāvniecība” galvenokārt ietver:

- a) vadības atrašanās vietu;
- b) filiāli;
- c) biroju;
- d) fabriku;
- e) darbnīcu;
- f) noliktavu;
- g) patstāvīgas preču izstādes vai ražotāja tirdzniecības vietu;
- h) šahtu, naftas vai gāzes ieguves vietu, akmeņlauztuves vai jebkuru citu dabas resursu ieguves vietu.

3. Termins "pastāvīgā pārstāvniecība" ietver arī:

- a) būvlaukumu, celtniecības, montāžas, instalācijas vai ar to saistītu uzraudzības darbību, taču tikai tad, ja šāds būvlaukums, projekts vai darbība turpinās ilgāk par sešiem mēnešiem;
- b) pakalpojumu, tai skaitā konsultatīvo un vadības pakalpojumu, sniegšanu, ko veic uzņēmums, nodarbinot šī uzņēmuma darbiniekus vai citu personālu, ko uzņēmums šajā nolūkā piesaistījis, bet tikai tad, ja šāda veida darbības Līgumslēdzējā Valstī turpinās (tajā pašā projektā vai saistītā projektā) laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 183 dienas jebkurā 12 mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā;
- c) Līgumslēdzējas Valsts šelfa zonā veiktās darbības saistībā ar šajā valstī esošo jūras un zemes dziļu un tur esošo dabas resursu izpēti vai izmantošanu, bet tikai tad, ja šādas darbības tiek veiktas laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 30 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā.

Darbību ilgumu a), b) un c) apakšpunktos nosaka, apkopojot periodus, kuru laikā darbības Līgumslēdzējā Valstī veic cieši saistīti uzņēmumi, ar nosacījumu, ka uzņēmuma darbība šajā Līgumslēdzējā Valstī ir saistīta ar darbībām šajā Līgumslēdzējā Valstī, ko veic ar šo uzņēmumu cieši saistīti uzņēmumi. Laika posms, kurā divi vai vairāki cieši saistīti uzņēmumi veic vienlaicīgas darbības, tiek uzskaitīti tikai vienreiz, lai noteiktu darbību ilgumu.

4. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem termins „pastāvīgā pārstāvniecība” neietver:

- a) ēku un iekārtu izmantošanu tikai un vienīgi uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu uzglabāšanai vai demonstrēšanai;

- b) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi uzglabāšanai vai demonstrēšanai;
- c) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi pārstrādei citā uzņēmumā;
- d) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi preču vai izstrādājumu iepirkšanai uzņēmuma vajadzībām vai informācijas vākšanai uzņēmuma vajadzībām;
- e) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi tam, lai veiktu uzņēmuma labā jebkuru citu sagatavošanas vai palīgdarbību;
- f) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi, lai nodarbotos ar a) līdz e) punktā minētajām darbībām jebkādā to kombinācijā, ja darbību kombinācijai kopumā ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs.

5. Neatkarīgi no 1. un 2. daļas noteikumiem, bet saskaņā ar 6. daļas noteikumiem, ja persona Līgumslēdzējā Valstī rīkojas uzņēmuma vārdā un, to darot, pastāvīgi slēdz līgumus vai pastāvīgi tai ir galvenā loma līgumu noslēgšanā, kas tiek regulāri slēgti bez būtiskiem uzņēmuma veiktiem grozījumiem, un šie līgumi tiek slēgti:

- a) uzņēmuma vārdā; vai
- b) par īpašumtiesību pāreju vai par lietošanas tiesību piešķiršanu attiecībā uz šī uzņēmuma īpašumā esošu mantu vai attiecībā uz mantu, kuras lietošanas tiesības ir šim uzņēmumam; vai
- c) par pakalpojumu sniegšanu, ko veic šis uzņēmums,

tiek uzskatīts, ka šim uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība šajā Līgumslēdzējā Valstī attiecībā uz jebkurām darbībām, ko šī persona veic uzņēmuma vārdā, ja vien šādas personas darbības neaprobežojas ar 4. daļā minētajām darbībām, kas, ja tiek veiktas, izmantojot noteiktu uzņēmējdarbības vietu, nepadara šo noteikto uzņēmējdarbības vietu par pastāvīgo pārstāvniecību saskaņā ar tās daļas noteikumiem.

6. Tiek uzskatīts, ka Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam nav pastāvīgā pārstāvniecība otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību šajā valstī, izmantojot vienīgi brokeri, tirdzniecības aģentu vai jebkuru citu neatkarīga statusa aģentu, ar nosacījumu, ka šīs personas veic savu parasto uzņēmējdarbību. Tomēr, kad šāda aģenta darbība pilnīgi vai gandrīz pilnīgi tiek veikta uzņēmuma labā un šī uzņēmuma un aģenta komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tādiem noteikumiem, kuri būtu spēkā starp neatkarīgiem uzņēmumiem, viņš netiek uzskatīts par neatkarīga statusa aģentu šajā daļā minētajā nozīmē.

7. Fakts, ka sabiedrība, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kontrolē sabiedrību, kura ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai kura veic uzņēmējdarbību šajā otrā valstī (izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību vai kādā citā veidā), vai ir pakļauta šādas sabiedrības kontrolei, pats par sevi nenozīmē, ka kāda no šīm sabiedrībām ir otras sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība.

III SADAĻA IENĀKUMA APLIĶŠANA AR NODOKĻIEM

6.pants IENĀKUMS NO NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA

1. Ienākumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst no nekustamā īpašuma (tajā skaitā ienākumam no lauksaimniecības vai mežsaimniecības), kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
2. Terminam „nekustamais īpašums” ir tāda nozīme, kāda tam ir tās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos, kurā atrodas attiecīgais īpašums. Jebkurā gadījumā šis termins ietver īpašumu, kas ir piederīgs nekustamajam īpašumam, tajā skaitā mājlopus un iekārtas, ko izmanto lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, tiesības, uz kurām attiecas zemes īpašuma tiesību vispārīgie noteikumi un jebkuras opcijas vai līdzīgas tiesības attiecībā uz nekustamo īpašumu, nekustamā īpašuma lietojumu un tiesības uz mainīgiem vai nemainīgiem maksājumiem kā atlīdzību par derīgo izrakteņu iegulu, dabas atradņu un citu dabas resursu izmantošanu vai tiesībām tos izmantot. Kuģi, gaisa kuģi un dzelzceļa transportlīdzekļi netiek uzskatīti par nekustamo īpašumu.
3. 1.daļas noteikumi tiek piemēroti attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas jebkādā citā veidā.
4. Ja sabiedrības akciju vai citu korporatīvo tiesību īpašumtiesības dod šo akciju vai korporatīvo tiesību īpašniekam tiesības uz sabiedrības turējumā esoša nekustamā īpašuma izmantošanu, tad ienākumam no šo tiesību tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas citā veidā var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas nekustamais īpašums.
5. 1., 3. un 4.daļas noteikumi tiek piemēroti arī attiecībā uz ienākumu no uzņēmuma nekustamā īpašuma, kā arī attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma, ko izmanto neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai.

7.pants UZŅĒMĒJDARBĪBAS PEĻŅA

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, uzņēmuma peļņai var uzlikt nodokļus otrā valstī, bet tikai tai peļņas daļai, ko var attiecināt uz šo pastāvīgo pārstāvniecību. Tomēr peļņa, kas gūta par tādu preču vai izstrādājumu pārdošanu, kuri ir tādi paši vai līdzīgi precēm vai izstrādājumiem, kas tiek pārdoti, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību, vai peļņa, kas tiek gūta par cita veida veikto uzņēmējdarbību, kura ir tāda pati vai līdzīga tai, kāda tiek veikta, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību, var tikt uzskatīta par attiecināmu uz šo pastāvīgo pārstāvniecību, ja ir noskaidrots, ka minētā pārdošana vai veiktā uzņēmējdarbība ir tikusi organizēta tādā veidā, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība.

2. Saskaņā ar 3.daļas noteikumiem, ja Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, katrā Līgumslēdzējā Valstī uz šo pastāvīgo pārstāvniecību attiecināms tāds peļņas apmērs, kādu tā varētu gūt, ja tā būtu nodalīts un atsevišķs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādos pašos vai līdzīgos apstākļos un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.

3. a) Nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, tiek atļauts atskaitīt izdevumus, kas pastāvīgajai pārstāvniecībai radušies uzņēmējdarbības veikšanas vajadzībām tās atrašanās valstī vai citur, tajā skaitā operatīvos un vispārējos administratīvos izdevumus.

b) Tomēr, šādi atskaitījumi netiek atļauti attiecībā uz maksājumiem (citādiem kā faktisko izdevumu atmaksa), ko pastāvīgā pārstāvniecība izmaksā galvenajam uzņēmumam vai kādam citam tā birojam kā autoratlīdzību, atalgojumu vai cita veida līdzīgus maksājumus par patentu vai citu tiesību izmantošanu, vai kā komisijas maksu par vadības vai īpašu pakalpojumu sniegšanu, vai, izņemot banku pakalpojumu uzņēmuma gadījumus, kā procentu maksājumus par naudas summām, kuras ir aizdotas pastāvīgajai pārstāvniecībai. Tāpat, nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, netiek ņemtas vērā summas (citādas kā faktisko izdevumu atmaksa), ko pastāvīgā pārstāvniecība saņem no galvenā uzņēmuma vai kāda cita tā biroja kā autoratlīdzību, atalgojumu vai cita veida līdzīgus maksājumus par patentu vai citu tiesību izmantošanu, vai kā komisijas maksu par vadības vai

īpašu pakalpojumu sniegšanu, vai, izņemot banku pakalpojumu uzņēmuma gadījumus, kā procentu maksājumus par naudas summām, kas ir aizdotas galvenajam uzņēmumam vai kādam citam no tā birojiem.

4. Ja Līgumslēdzējā Valstī peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgo pārstāvniecību, nosaka, sadalot uzņēmuma kopīgo peļņu proporcionāli starp tā struktūrvienībām, 2.daļa neaizliedz Līgumslēdzējai Valstij, kā parasti pēc šī principa, noteikt peļņas daļu, kurai uzliek nodokļus; izmantotajai sadales metodei tomēr jābūt tādai, lai rezultāts atbilstu šajā pantā ietvertajiem principiem.

5. Uz pastāvīgo pārstāvniecību netiek attiecināta peļņa tikai tāpēc vien, ka tā ir iegādājusies preces vai izstrādājumus uzņēmuma, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir, vajadzībām.

6. Lai piemērotu iepriekšējo daļu noteikumus, peļņu, ko attiecinā uz pastāvīgo pārstāvniecību, katru gadu nosaka ar vienu un to pašu metodi, izņemot, ja ir pietiekams iemesls rīkoties citādi.

7. Ja peļņā ir ietverti citos šīs konvencijas pantos atsevišķi aplūkotie ienākuma veidi, šī panta noteikumi neietekmē šo citu pantu noteikumus.

8.pants STARPTAUTISKĀ SATIKSME

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma gūtajai peļņai no kuģu, gaisa kuģu vai dzelzceļa transportlīdzekļu izmantošanas starptautiskajā satiksmē uzliek nodokļus tikai šajā Līgumslēdzējā Valstī.

2. Neatkarīgi no 1.daļas noteikumiem, Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma gūtajai peļņai no kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē, var uzlikt nodokļus otrā Līgumslēdzējā Valstī, bet uzliedzamais nodoklis šajā otrā valstī ir jāsamazina par summu, kura atbilst 50 procentiem. Tomēr, nodoklis, kas tā uzlikts, nevar pārsniegt 4 procentus no saņemtās bruto summas.

3. Šī panta piemērošanai uzņēmuma peļņa no kuģu, gaisa kuģu vai dzelzceļa transportlīdzekļu izmantošanas starptautiskajā satiksmē iekļauj arī:

- a) peļņu no kuģu, gaisa kuģu vai dzelzceļa transportlīdzekļu iznomāšanas, iznomājot tos bez apkalpes un apgādes; un

- b) peļņu no konteineru (tajā skaitā piekabju un līdzīga konteineru pārvadāšanas aprīkojuma) lietošanas, uzturēšanas vai iznomāšanas preču vai izstrādājumu pārvadāšanai;

ja šāda iznomāšana vai šāda lietošana, uzturēšana vai iznomāšana notiek papildus uzņēmuma kuģu, gaisa kuģu vai dzelzceļa transportlīdzekļu izmantošanai starptautiskajā satiksmē.

4. 1.daļas noteikumi attiecas arī uz peļņu no piedalīšanās pūlā, kopējā uzņēmējdarbībā vai starptautiskās satiksmes transporta aģentūrā.

9.pants SAISTĪTIE UZŅĒMUMI

1. Ja:

- a) Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums tieši vai netieši piedalās otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tam pieder daļa no šī uzņēmuma kapitāla, vai
- b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma un otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tām pieder daļa no šo uzņēmumu kapitāla,

un jebkurā no šiem gadījumiem šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tiem noteikumiem, kuri būtu spēkā starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkura peļņa, ko gūtu viens no uzņēmumiem, bet iepriekšminēto noteikumu ietekmē nav guvis, var tikt iekļauta šī uzņēmuma peļņā, un tai var atbilstoši uzlikt nodokļus.

2. Ja Līgumslēdzēja Valsts iekļauj šīs valsts uzņēmuma peļņā un attiecīgi uzliet nodokļus tai peļņai, attiecībā uz kuru otrā valstī otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam ir uzlikts nodoklis, un šī iekļautā peļņa ir tāda peļņa, kuru būtu guvis pirmās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, ja attiecības starp šiem diviem uzņēmumiem būtu bijušas tādas, kādas pastāvētu starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad otra valsts veic atbilstošas korekcijas attiecībā uz nodokļa lielumu, kāds tiek uzlikts šai peļņai otrā valstī. Nosakot šīs korekcijas, ņem vērā citus šīs konvencijas noteikumus un, ja nepieciešams, rīko Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu konsultācijas.

3. 2.daļas noteikumus nepiemēro, ja juridiska, administratīva procesa vai citas tiesvedības rezultātā ir pieņemts gala lēmums, kas nosaka, ka par darbībām, kuru rezultātā ir radīta 1.daļā minētās peļņas korekcija, vienam no

iesaistītajiem uzņēmumiem ir uzlikts sods par krāpšanu, rupju neuzmanību vai apzinātu pienākumu nepildīšanu.

10.pants DIVIDENDES

1. Dividendēm, ko sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šīm dividendēm var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir sabiedrība, kas izmaksā dividendes, bet, ja šo dividenžu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt 12,5 procentus no dividenžu kopapjoma.

Šī daļa neietekmē nodokļu uzlikšanu sabiedrības peļņai, no kuras izmaksā dividendes.

3. Termiņš „dividendes” šajā pantā nozīmē ienākumu no akcijām, no uzņēmuma akcijām, no dibinātāju akcijām vai citām no parādu saistībām neizrietošām tiesībām piedalīties sabiedrības peļņas sadalē, kā arī ienākumu no citām tiesībām, uz ko saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kuras rezidents ir sabiedrība, kas veic peļņas sadali, attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no akcijām.

4. 1. un 2.daļas noteikumus nepiemēro, ja dividenžu patiesais labuma guvējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir dividendes izmaksājošā sabiedrība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14.panta noteikumus.

5. Ja sabiedrība, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, gūst peļņu vai ienākumu otrā Līgumslēdzējā Valstī, šī otra valsts nedrīkst nedz uzlikt jebkādu nodokļus šīs sabiedrības izmaksātajām dividendēm, izņemot, ja dividendes tiek izmaksātas otras valsts rezidentam vai ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi šajā otrā valstī, nedz arī uzlikt nodokli sabiedrības nesadalītajai peļņai pat tad, ja izmaksātas dividendes vai nesadalītā peļņa pilnīgi vai daļēji sastāv no otrā valstī gūtās peļņas vai ienākuma.

11.pants PROCENTI

1. Procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
2. Tomēr šiem procentiem var uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tie rodas, bet, ja šo procentu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tad nodoklis nedrīkst pārsniegt 10 procentus no procentu kopapjoma.
3. Neatkarīgi no 2.daļas noteikumiem, procenti, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un kas tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Valsts valdībai, tajā skaitā politiski administratīvajai vienībai vai pašvaldībai, Centrālajai bankai vai jebkurai finanšu iestādei, kas pilnībā pieder šai valdībai, tiek atbrīvoti no nodokļu uzlikšanas pirmajā minētajā valstī.
4. Šajā pantā termins „procenti” nozīmē ienākumu no jebkāda veida parāda prasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku un vai tām ir vai nav tiesības piedalīties parādnieka peļņas sadalē, un it īpaši ienākumu no valdības vērtspapīriem un ienākumu no obligācijām vai parādzīmēm, tajā skaitā prēmijas un balvas, kas piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm. Termins „procenti” neietver jebkādu ienākumu, kas saskaņā ar 10.panta noteikumiem tiek uzskatīts par dividendēm. Šī panta noteikumu piemērošanai soda naudas, kas saņemtas par laikā neveiktajiem maksājumiem, netiek uzskatītas par procentiem.
5. 1., 2. un 3.daļas noteikumi netiek piemēroti, ja procentu patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā šie procenti rodas, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un parāda prasības, uz kuru pamata tiek maksāti procenti, ir faktiski saistītas ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14.panta noteikumus.
6. Ja procentu maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka procenti rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kura izmaksā procentus, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radušās parādu saistības, par kurām tiek maksāti procenti, un ja šos procentus izmaksā (sedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka šie procenti rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

7. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp procentu maksātāju un procentu patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, procentu summa, kas attiecas uz parāda prasībām, par kurām tā tiek izmaksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties procentu maksātājs un procentu patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šādā gadījumā maksājumu daļai, kas pārsniedz šo summu, nodokļus uzliek atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs konvencijas pārējos noteikumus.

12.pants

AUTORATLĪDZĪBAS UN ATLĪDZĪBAS PAR TEHNISKAJIEM PAKALPOJUMIEM

1. Autoratlīdzībai vai atlīdzībai par tehniskajiem pakalpojumiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un ko izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
2. Tomēr šādai autoratlīdzībai vai atlīdzībai par tehniskajiem pakalpojumiem var arī uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tās rodas, bet, ja autoratlīdzības vai atlīdzības par tehniskajiem pakalpojumiem patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt 10 procentus no autoratlīdzības vai atlīdzības par tehniskajiem pakalpojumiem kopapjoma.
3.
  - a) Termiņš „autoratlīdzība” šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, ko saņem kā kompensāciju par jebkura literāra, mākslas vai zinātniska darba, tajā skaitā kinofilmu vai filmu vai ierakstu vai citiem attēla vai skaņas reģistrācijas līdzekļiem televīzijas vai radio pārraidēs, jebkura patenta, preču zīmes, dizaina vai parauga, plāna, slepenas formulas vai procesa izmantošanu vai tiesībām to izmantot, vai par rūpnieciskās, komerciālās vai zinātniskās iekārtas izmantošanu vai par tiesībām to izmantot, vai par informāciju saistībā ar rūpniecisko, komerciālo vai zinātnisko pieredzi.
  - b) Termiņš „atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem” šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, kas neattiecas uz 5.panta 3.daļā minēto būvlaukumu vai celtniecības, montāžas vai instalācijas projektu, vai kas nav minēti 14. un 15.pantā, ko saņem kā kompensāciju par vadības vai tehniskajiem vai konsultatīvajiem pakalpojumiem, tajā skaitā par tehniskā vai cita personāla sniegtajiem pakalpojumiem.

4. 1. un 2.daļas noteikumi netiek piemēroti, ja autoratlīdzības vai atlīdzības par tehniskajiem pakalpojumiem patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā rodas autoratlīdzība vai atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek maksāta autoratlīdzība vai atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14.panta noteikumus.

5. Ja autoratlīdzības vai atlīdzības par tehniskajiem pakalpojumiem maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība vai atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kas izmaksā autoratlīdzību vai atlīdzību par tehniskajiem pakalpojumiem, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radies pienākums izmaksāt autoratlīdzību vai atlīdzību par tehniskajiem pakalpojumiem, un ja šo autoratlīdzību vai atlīdzību par tehniskajiem pakalpojumiem izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība vai atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

6. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp maksātāju un patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, autoratlīdzības vai atlīdzības par tehniskajiem pakalpojumiem summa, kas attiecas uz izmantošanu, tiesībām vai informāciju, par kuru tā tiek maksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties maksātājs un patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šajā gadījumā maksājuma daļai, kas pārsniedz šo summu, tiek uzlikti nodokļi atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs konvencijas pārējos noteikumus.

13.pants KAPITĀLA PIEAUGUMS

1. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot 6.pantā minēto otrā Līgumslēdzējā Valstī esošo nekustamo īpašumu, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot kustamo īpašumu, kas ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, vai atsavinot kustamo īpašumu, kas ir piederīgs Līgumslēdzējas Valsts rezidenta pastāvīgajai bāzei otrā Līgumslēdzējā Valstī, kas izveidota neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai, tajā skaitā kapitāla pieaugumam no šādas pastāvīgās pārstāvniecības atsavināšanas (atsevišķi vai kopā ar visu uzņēmumu) vai šādas pastāvīgās bāzes atsavināšanas, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

3. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, gūst atsavinot starptautiskajā satiksmē izmantotus kuģus, gaisa kuģus vai dzelzceļa transportlīdzekļus vai kustamo īpašumu, kas ir piederīgs šādu kuģu, gaisa kuģu vai dzelzceļa transportlīdzekļu izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā Līgumslēdzējā Valstī.

4. Kapitāla pieaugumam, kas gūts atsavinot sabiedrības pamatkapitāla akcijas vai līdzdalību personālsabiedrībā, trustā vai mantā (estate), kuras īpašums tieši vai netieši galvenokārt sastāv no Līgumslēdzējā Valstī esošā nekustamā īpašuma, var uzlikt nodokļus šajā valstī. It īpaši:

- a) šīs daļas noteikumus nepiemēro sabiedrībai, personālsabiedrībai, trustam vai mantai, izņemot sabiedrību, personālsabiedrību, trustu vai mantu (estate), kas veic nekustamo īpašumu apsaimniekošanas uzņēmējdarbību, kuru īpašums tieši vai netieši galvenokārt sastāv no nekustamā īpašuma, ko šī sabiedrība, personālsabiedrība, trusts vai manta (estate) izmanto tā uzņēmējdarbības veikšanai.
- b) Šī panta izpratnē termins "galvenokārt" attiecināts uz nekustamā īpašuma īpašumtiesībām nozīmē šādu nekustamā īpašuma vērtību, kas pārsniedz piecdesmit procentus no visa sabiedrībai, personālsabiedrībai, trustam vai mantai (estate) piederošo aktīvu kopējās summas.

5. Kapitāla pieaugumam no jebkura tāda īpašuma atsavināšanas, kas nav 1., 2., 3. un 4. daļā minētais īpašums, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir šī īpašuma atsavinātājs.

14.pants

NEATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Līgumslēdzējas Valsts rezidenta – fiziskās personas, ienākumam, kas gūts, sniedzot profesionālus pakalpojumus vai veicot cita veida neatkarīgu darbību, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja šī persona savas

darbības vajadzībām izmanto tai regulāri pieejamu pastāvīgo bāzi otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja tiek izmantota šāda pastāvīgā bāze, ienākumam var uzlikt nodokļus arī otrā valstī, bet tikai tik lielā mērā, kādā tas ir attiecināms uz šo pastāvīgo bāzi. Šī panta piemērošanai, ja Līgumslēdzējas Valsts rezidents – fiziskā persona, uzturas otrā Līgumslēdzējā Valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, tiek uzskatīts, ka šī persona izmanto tai regulāri pieejamu pastāvīgo bāzi otrā valstī, un ienākums, kas gūts par otrā valstī veiktajām iepriekšminētajām darbībām, tiek attiecināts uz šo pastāvīgo bāzi.

2. Termins „profesionālie pakalpojumi” galvenokārt ietver neatkarīgu zinātnisko, literāro, māksliniecisko, izglītojošo vai pedagogisko darbību, kā arī ārsta, jurista, inženiera, arhitekta, zobārsta un grāmatveža neatkarīgu darbību.

15.pants

ATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Saskaņā ar 16., 18., 19., un 20.panta noteikumiem darba algai, samaksai un citai līdzīga veida atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, ja vien algotais darbs netiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja algotais darbs tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, par to saņemtajai atlīdzībai var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Neatkarīgi no 1.daļas noteikumiem, atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, kas tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, tiek uzlikti nodokļi tikai pirmajā minētajā valstī, ja:

- a) atlīdzības saņēmējs ir atradies otrā valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, un
- b) atlīdzību maksā darba devējs, kas nav otras valsts rezidents, vai cita persona tāda darba devēja vārdā, un
- c) atlīdzību neizmaksā (nesedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, ko darba devējs izmanto otrā valstī.

3. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, atlīdzībai, ko saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz starptautiskajā satiksmē izmantota kuģa, gaisa kuģa vai dzelzceļa transportlīdzekļa, ko

starptautiskajā satiksmē izmanto Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, var uzlikt nodokļus šajā valstī.

16.pants

DIREKTORU UN AUGSTĀKĀ LĪMEŅA VADĪTĀJU ATALGOJUMS

1. Direktoru atalgojumam un citai līdzīgai atlīdzībai, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā direktoru padomes vai jebkuras citas līdzīgas institūcijas loceklis sabiedrībā, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
2. Darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā augstākā līmeņa vadītājs sabiedrībā, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

17.pants

MĀKSLINIEKI UN SPORTISTI

1. Neatkarīgi no 14. un 15.panta noteikumiem ienākumam, ko gūst Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā izpildītājmākslinieks, piemēram, teātra, kino, radio vai televīzijas mākslinieks, vai mūziķis, vai arī kā sportists par savu individuālo darbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
2. Ja izpildītājmākslinieka vai sportista ienākums par viņa individuālo darbību attiecīgajā jomā tiek maksāts nevis pašam izpildītājmāksliniekam vai sportistam, bet citai personai, šādam ienākumam neatkarīgi no 7., 14. un 15.panta noteikumiem var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tiek veikta izpildītājmākslinieka vai sportista darbība.
3. 1. un 2.daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, ko izpildītājmākslinieks vai sportists guvis par Līgumslēdzējā Valstī veiktu individuālo darbību, ja tā vizīte šajā valstī ir pilnībā vai daļēji atbalstīta no vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu vai to politiski administratīvo vienību vai pašvaldību publiskā finansējuma līdzekļiem. Šajā gadījumā ienākumam tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir izpildītājmākslinieks vai sportists.

18.pants
PENSIJAS UN SOCIĀLĀS APDROŠINĀŠANAS MAKSĀJUMI

1. Saskaņā ar 19.panta 2.daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko saņem Līgumslēdzēja Valsts rezidents par iepriekš veikto algoto darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
2. Neatkarīgi no šī panta 1.daļas un 19.panta 2.daļas noteikumiem, pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko Līgumslēdzēja Valsts izmaksā saskaņā ar publisku shēmu, kas ir Līgumslēdzēja Valsts tās politiski administratīvas vienības vai pašvaldības sociālās apdrošināšanas sistēmas daļa, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

19.pants
VALSTS DIENESTS

1. a) Darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas nav pensija un ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība par šai valstij vai vienībai vai pašvaldībai sniegtajiem pakalpojumiem, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
b) Tomēr šādai darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja pakalpojumi ir sniegti šajā otrā valstī un šī fiziskā persona ir tāds šīs valsts rezidents, kas:
  - (i) ir šīs valsts piederīgais; vai
  - (ii) nav kļuvis par šīs valsts rezidentu tikai un vienīgi, lai sniegtu šos pakalpojumus.
2. a) Jebkurai pensijai, ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, vai kas tiek izmaksāta no to izveidotajiem fondiem par pakalpojumiem, ko šī persona sniegusi šai valstij vai vienībai vai pašvaldībai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
b) Tomēr šādai pensijai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja šī fiziskā persona ir šīs otras valsts rezidents un valsts piederīgais.
3. 15., 16., 17. 18 un 20.panta noteikumus piemēro darba algai, samaksai, citai līdzīgai atlīdzībai un pensijai, ko izmaksā par pakalpojumiem, kas sniegti saistībā ar Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvās vienības vai pašvaldības veikto uzņēmējdarbību.

20.pants STUDENTI

1. Maksājumiem, ko uzturēšanās, studiju vai stažēšanās vajadzībām saņem students, māceklis vai stažieris, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kurš pirmajā minētajā valstī ir ieradies vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, šajā valstī netiek uzlikti nodokļi, ja šādi maksājumi ir no avotiem, kas neatrodas šajā valstī.

2. Neatkarīgi no 15.panta noteikumiem, atlīdzībai, ko students vai māceklis vai stažieris, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kurš pirmajā minētajā valstī ir ieradies vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, saņem par pirmajā minētajā valstī sniegtajiem atkarīgajiem individuālajiem pakalpojumiem, šajā valstī netiek uzlikti nodokļi, ja šādi pakalpojumi ir tieši saistīti un papildina izglītību vai apmācību, vai atlīdzība par šiem pakalpojumiem ir nepieciešama, lai papildinātu šīs personas uzturēšanās līdzekļus. Tomēr, jebkurā gadījumā šīs daļas priekšrocības netiek piešķirtas uz periodu, kas ir ilgāks par diviem sekojošiem gadiem no dienas, kad šī persona pirmo reizi ieradās pirmajā minētajā valstī.

21.pants CITI IENĀKUMI

1. Citiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumiem, kas nav atrunāti šīs konvencijas iepriekšējos pantos, neatkarīgi no to rašanās vietas, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

2. 1.daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, kas nav ienākums no 6.panta 2.daļā definētā nekustamā īpašuma, ja šī ienākuma saņēmējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tur izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek saņemts šis ienākums, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14.panta noteikumus.

3. Neatkarīgi no 1. un 2.daļas noteikumiem, Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumiem, kas nav tādi, kas minēti Konvencijas iepriekšējos pantos, un kuri ir radušies otrā Līgumslēdzējā Valstī, var tikt arī uzlikts nodoklis šajā otrajā valstī saskaņā ar nacionālajiem normatīvajiem aktiem.

IV SADAĻA
NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS NOVĒRŠANAS METODES

22.pants
NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS NOVĒRŠANA

1. Latvijā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi:

Ja Latvijas rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar šo konvenciju var uzlikt nodokļus Pakistānā, tad, ja vien Latvijas nacionālajos normatīvajos aktos netiek paredzēti labvēlīgāki noteikumi, Latvija atļauj:

- a) samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Pakistānā samaksāto ienākuma nodokli.

Šis samazinājums tomēr nedrīkst pārsniegt tādu ienākuma nodokļa daļu Latvijā, kāda ir aprēķināta pirms šī samazinājuma piemērošanas un kas ir attiecināma uz ienākumu, kam var uzlikt nodokļus Pakistānā.

- b) Lai piemērotu a) punktu, ja sabiedrība, kas ir Latvijas rezidents saņem dividendes no sabiedrības - Pakistānas rezidenta, kurā tai pieder vismaz 10 procenti akciju ar pilnām balsstiesībām, tad Pakistānā samaksātajā nodoklī tiek ietverts ne tikai par dividendēm samaksātais nodoklis, bet arī atbilstoša daļa no nodokļa, kas samaksāts par sabiedrības peļņu, no kuras tika maksātas dividendes.

2. Pakistānā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi:

- a) Ja Pakistānas rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem var uzlikt nodokļus Latvijā, tieši vai tos ieturot, Pakistāna atļauj samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Latvijā samaksāto ienākuma nodokli.

Nodokļa summa, kas atskaitāma saskaņā ar iepriekšminēto noteikumu, nepārsniedz mazāko nodokļa summu, kāda būtu jāmaksā pat to pašu ienākumu Pakistānā saskaņā ar tur piemērojamajām likmēm.

- b) Ja Pakistānas rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem uzliet nodokļus tikai Latvijā, Pakistāna var iekļaut šo ienākumu nodokļu bāzē, bet vienīgi lai noteiktu nodokļa likmi šādiem pārējiem ienākumiem, kas apliekami ar nodokli Pakistānā.

3. Ja saskaņā ar Līgumslēdzējas Valsts likumu, kas pieņemts ar mērķi veicināt ekonomisko attīstību šajā Līgumslēdzējā Valstī, tiek piešķirts to nodokļu uz kuriem attiecas šī konvencija atbrīvojums vai samazinājums, tad nodoklis, kurš būtu bijis jāmaksā, ja šāds atbrīvojums vai samazinājums netiktu piešķirts, ir jāuzskata par samaksātu šī panta 1. un 2.daļas piemērošanai. Tomēr šis nosacījums ir piemērojams tikai pirmo desmit gadu laikā no šīs konvencijas piemērošanas uzsākšanas. Šis periods var tikt pagarināts, kompetentajām iestādēm par to savstarpēji vienojoties. Līgumslēdzējas Valstis diplomātiskā ceļā informē viena otru par šādu vienošanos.

V SADAĻA SPECIĀLIE NOTEIKUMI

23.pants DISKRIMINĀCIJAS NEPIEĻAUŠANA

1. Uz Līgumslēdzējas Valsts piederīgajiem otrā Līgumslēdzējā Valstī netiek attiecināta nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras valsts piederīgajiem. Šis noteikums neatkarīgi no 1.panta noteikumiem attiecas arī uz personām, kuras nav vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. Uz bezvalstniekiem kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidenti, nevienā no Līgumslēdzējām Valstīm netiek attiecināta nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz attiecīgās valsts piederīgajiem.

3. Nodokļu uzlikšana Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgajai pārstāvniecībai otrā Līgumslēdzējā Valstī nevar būt nelabvēlīgāka nekā nodokļu uzlikšana šīs otras valsts uzņēmumiem, kas veic tādu pašu darbību.

4. Izņemot gadījumus, kad piemērojami 9.panta 1.daļas, 11.panta 7.daļas vai 12.panta 6.daļas noteikumi, procenti, autoratlīdzības, atlīdzības par tehniskajiem pakalpojumiem un citi maksājumi, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šī uzņēmuma ar nodokli apliekamo peļņu, ir jāatskaita pēc tādiem pašiem noteikumiem to attiecinot arī uz nodokļa piemērošanu, kā tad, ja tie tiktu izmaksāti pirmās minētās valsts rezidentam.

5. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumus, kuru kapitāls pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši pieder vienam vai vairākiem otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem vai to pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši kontrolē minētie rezidenti, pirmajā minētajā valstī nevar pakļaut jebkādam nodokļu uzlikšanai vai jebkādam ar to saistītām prasībām, kas atšķiras no nodokļu uzlikšanas un ar to saistītām prasībām, kādām tiek vai var tikt pakļauti līdzīgi pirmās minētās valsts uzņēmumi, vai kas ir aprūtinošākas par tām.

6. Šī panta noteikumi neatkarīgi no 2.panta noteikumiem attiecas uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem.

24.pants

SAVSTARPĒJĀS SASKAŅOŠANAS PROCEDŪRA

1. Ja persona uzskata, ka vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rīcība attiecībā uz šo personu izraisa vai var izraisīt nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šīs konvencijas noteikumiem, šī persona var neatkarīgi no šo valstu nacionālajos normatīvajos aktos paredzētajiem tiesiskajiem līdzekļiem iesniegt sūdzību izskatīšanai jebkuras Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei. Sūdzība iesniedzama izskatīšanai triju gadu laikā pēc pirmā paziņojuma par rīcību, kas izraisījusi šīs konvencijas noteikumiem neatbilstošu nodokļu uzlikšanu.

2. Ja kompetentā iestāde sūdzību uzskata par pamatotu un pati nespēj panākt apmierinošu risinājumu, tā cenšas savstarpēji vienoties ar otras Līgumslēdzējas Valsts kompetento iestādi, lai novērstu šai konvencijai neatbilstošu nodokļu uzlikšanu. Jebkura šāda panāktā vienošanās ir jāizpilda neatkarīgi no Līgumslēdzējas Valsts nacionālajos normatīvajos aktos noteiktajiem laika ierobežojumiem.

3. Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jācenšas savstarpējas vienošanās ceļā atrisināt jebkurus sarežģījumus vai novērst šaubas, kas var rasties, interpretējot vai piemērojot šo konvenciju. Tās var arī savstarpēji konsultēties, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu šajā konvencijā neparedzētos gadījumos.

4. Lai panāktu vienošanos iepriekšējās daļās minētajos jautājumos, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var sazināties tieši viena ar otru vai arī izmantot apvienotu komisiju, kas sastāv no tām vai to pārstāvjiem. Kompetentās iestādes savstarpēji vienojoties var izveidot atbilstošas divpusējās procedūras, noteikumus, metodes un tehnikas, lai ieviestu šajā pantā minēto savstarpējās saskaņošanas procedūru.

5. Ja,
- a) persona saskaņā ar 1.daļas noteikumiem Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei ir iesniegusi sūdzību pamatojot, ka vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rīcība attiecībā uz šo personu ir izraisījusi nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šīs konvencijas noteikumiem, un
  - b) Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes divu gadu laikā kopš datuma, kad abām kompetentajām iestādēm ir iesniegta visa nepieciešamā informācija, ko tās lūgušas, lai izskatītu lietu, nevar atrisināt radušos situāciju atbilstoši 2.daļas noteiktumiem, jebkuru neatrisināto sūdzības jautājumu pēc personas rakstiska pieprasījuma iesniedz izskatīšanai arbitrāžā. Tomēr, ja par šo jautājumu kāda no Valstu tiesām vai administratīvais tribunāls jau ir pieņēmis lēmumu, šo jautājumu izskatīšanai arbitrāžā neiesniedz. Izņemot, ja lietā tieši iesaistītā persona neakceptē savstarpējo vienošanos ar kuru tiek ieviests arbitrāžas lēmums, šis lēmums ir saistošs abām Līgumslēdzējām Valstīm un tas ir jāpiemēro neatkarīgi no jebkādiem laika ierobežojumiem, kādi noteikti šo valstu iekšējos normatīvajos aktos. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes savstarpēji vienojoties nosaka šīs daļas piemērošanas veidu.

25.pants INFORMĀCIJAS APMAIŅA

1. Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jāveic informācijas, kas ir paredzami svarīga šīs konvencijas noteikumu piemērošanai vai nacionālo normatīvo aktu administrēšanai vai izpildīšanai attiecībā uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem, kas uzlikti Līgumslēdzēju Valstu vai to politiski administratīvo vienību vai pašvaldību labā, ciktāl šāda nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar šo konvenciju, apmaiņa. Līguma 1. un 2.pants neierobežo informācijas apmaiņu.

2. Jebkura informācija, ko saskaņā ar 1.daļā noteikto, saņem Līgumslēdzēja Valsts, ir jāuzskata par tikpat slepenu kā informācija, kas tiek iegūta saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, un var tikt izpausta tikai tām personām vai iestādēm (tajā skaitā tiesām un administratīvajām iestādēm), kas ir iesaistītas pirmajā daļā minēto nodokļu, aprēķināšanā vai iekasēšanā, piespiedu līdzekļu lietošanā vai lietu iztiesāšanā, apelāciju izskatīšanā vai iepriekšminētā pārraudzībā. Šīm personām vai iestādēm šī informācija jāizmanto vienīgi iepriekšminētajos nolūkos. Tās drīkst izpaust šo informāciju atklātās tiesas sēdēs vai tiesvedībā. Neatkarīgi no iepriekš minētā, informācija, ko saņem Līgumslēdzēja Valsts, var tikt izmantota

citiem nolūkiem, ja šāda informācija var tikt izmantota šādiem citiem nolūkiem saskaņā ar abu Valstu normatīvajiem aktiem un informācijas sniedzējas valsts kompetentā iestāde atļauj šādu izmantošanu.

3. Nekādā gadījumā 1. un 2. daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

- a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) sniegt informāciju, kas nav pieejama saskaņā ar vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem vai parasti piemērojamo administratīvo praksi;
- c) sniegt informāciju, kas var atklāt jebkuru tirdzniecības, uzņēmējdarbības, rūpniecisko, komerciālo vai profesionālo noslēpumu vai darījuma procesu, vai arī sniegt informāciju, kuras izpaušana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (ordre public).

4. Ja Līgumslēdzēja Valsts saskaņā ar šo pantu pieprasa sniegt informāciju, otrai Līgumslēdzējai Valstij ir jāizmanto tās informācijas apkopošanas pasākumi, lai iegūtu pieprasīto informāciju, pat ja tiek uzskatīts, ka pieprasītā informācija otrai valstij nebūtu nepieciešama savām nodokļu uzlikšanas vajadzībām. Iepriekšējā teikumā minētais pienākums attiecas uz 3.daļas ierobežojumiem, bet nekādā gadījumā šos ierobežojumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļauj atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka tai nav nacionālās intereses attiecībā uz šo informāciju.

5. Nekādā gadījumā 3.daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļautu atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka informācijas turētāja ir banka, cita finanšu institūcija, tās pārstāvis vai persona, kura darbojas uz pilnvarojuma vai uzticības pamata, vai tādēļ, ka tas saistīts ar īpašumtiesībām otrā personā.

26.pants

PALĪDZĪBA NODOKĻU IEKASĒŠANĀ

1. Līgumslēdzējas Valstis sniedz palīdzību viena otrai ieņēmumu prasījumu iekasēšanā. 1. un 2. pants neierobežo šīs palīdzības sniegšanu. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var, savstarpēji vienojoties, izšķirt jautājumu par šī panta piemērošanas veidu.

2. Šajā pantā termins "ieņēmumu prasījums" nozīmē nodokļu nenomaksāto summu attiecībā uz jebkāda veida nodokļiem, kas uzlikti Līgumslēdzēju Valstu, to politiski administratīvo vienību vai pašvaldību labā, ciktāl šo nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar šo konvenciju vai jebkuru citu instrumentu, kuram Līgumslēdzējas Valstis ir pievienojušās, kā arī procenti, administratīvie sodi un ar to iekasēšanu saistītie izdevumi.

3. Kad Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījums ir izpildāms saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, un to nav nomaksājusi persona, kas tajā laikā nevar aizkavēt tā iekasēšanu saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, pēc šīs valsts pieprasījuma, šo ieņēmumu prasījumu pieņem otras Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde iekasēšanas mērķiem. Šo ieņēmumu prasījumu iekasē šī otra valsts saskaņā ar tās normatīvo aktu noteikumiem, kas piemērojami tās savu nodokļu piedziņai un iekasēšanai, it kā ieņēmumu prasījums būtu šīs otras valsts ieņēmumu prasījums.

4. Kad Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījums ir prasījums, attiecībā uz kuru šī valsts var, saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem, veikt līdzekļu saglabāšanas pasākumus, lai nodrošinātu to iekasēšanu, pēc šīs valsts kompetentās iestādes pieprasījuma, otras Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde pieņem šo ieņēmumu prasījumu, lai veiktu līdzekļu saglabāšanas pasākumus. Šī otra valsts veic līdzekļu saglabāšanas pasākumus par šo ieņēmumu prasījumu saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem, it kā ieņēmumu prasījums būtu šīs otras valsts prasījums, pat ja šo pasākumu piemērošanas laikā ieņēmumu prasījums nav izpildāms pirmajā valstī vai to nav nomaksājusi persona, kam ir tiesības aizkavēt tā iekasēšanu.

5. Neatkarīgi no 3. un 4. daļas noteikumiem, Līgumslēdzējas Valsts pieņemtajam ieņēmumu prasījumam atbilstoši 3. un 4. daļai šajā valstī netiek piemēroti laika ierobežojumi, kā arī netiek piešķirta nekāda ieņēmumu prasījumam piemērojama prioritāte saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā tā būtību kā tādu. Papildus, Līgumslēdzējas Valsts pieņemtajam ieņēmumu prasījumam atbilstoši 3. un 4. daļai šajā valstī nav piemērojamas nekādas prioritātes kādas šim ieņēmumu prasījumam piemērojamas saskaņā ar otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem.

6. Lieta par Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījuma pastāvēšanu, spēkā esamību vai summu netiek ierosināta otras Līgumslēdzējas Valsts tiesās vai administratīvajās iestādēs.

7. Ja jebkurā laikā pēc Līgumslēdzējas Valsts veiktā pieprasījuma saskaņā ar 3. vai 4. daļu un pirms otra Līgumslēdzēja Valsts ir iekasējusi un pārskaitījusi atbilstošo ieņēmumu prasījuma summu pirmajai valstij, atbilstošais ieņēmumu prasījums vairāk nav uzskatāms par:

a) pirmās minētās valsts ieņēmumu prasījumu saskaņā ar 3.daļā minēto pieprasījumu, kas ir izpildāms saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem un ko nav nomaksājusi persona, kas tajā laikā, saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, nevar aizkavēt tā iekasēšanu vai

b) pirmās minētās valsts ieņēmumu prasījumu saskaņā ar 4.daļā minēto pieprasījumu, par kuru šī valsts var, saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem, veikt līdzekļu saglabāšanas pasākumus, lai nodrošinātu tā iekasēšanu,

pirmās minētās valsts kompetentā iestāde nekavējoties paziņo otras valsts kompetentajai iestādei par šo faktu un, pēc otras valsts izvēles, pirmā minētā valsts vai nu pārtrauc uz laiku vai atsauc savu pieprasījumu.

8. Nekādā gadījumā šī panta noteikumi nav interpretējami tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;

b) veikt pasākumus, kas būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (ordre public);

c) sniegt palīdzību, ja otra Līgumslēdzēja Valsts nav attiecīgi veikusi visus iespējamus iekasēšanas vai līdzekļu saglabāšanas pasākumus, kas pieejami saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem vai administratīvo praksi;

d) sniegt palīdzību gadījumos, ja šīs valsts administratīvais slogs ir acīmredzami nesamērīgs ar labumu, ko gūtu otra Līgumslēdzēja Valsts.

27.pants

DIPLOMĀTISKO MISIJU UN KONSULĀRO PĀRSTĀVNICĪBU PERSONĀLS

Šīs konvencijas noteikumi neietekmē diplomātisko misiju vai konsulāro pārstāvniecību personāla fiskālās privilēģijas, kuras tam piemērojamas saskaņā ar starptautisko tiesību vispārējiem noteikumiem vai īpašu nolīgumu noteikumiem.

28.pants
TIESĪBAS UZ ATVIEGLOJUMIEM

1. Neatkarīgi no citiem šīs konvencijas noteikumiem, šajā konvencijā paredzētais atvieglojums netiek piešķirts attiecībā uz ienākuma daļu, ja, ņemot vērā visus atbilstošos faktus un apstākļus, ir pamats uzskatīt, ka atvieglojuma saņemšana bija viens no jebkuras vienošanās vai darījuma galvenajiem mērķiem, kā rezultātā tieši vai netieši tika saņemts šis atvieglojums, ja vien netiek konstatēts, ka šī atvieglojuma piešķiršana šajos apstākļos ir saskaņā ar šīs konvencijas attiecīgo noteikumu objektu un mērķi.

2. Ja saskaņā ar 1.punktu personai netiek piešķirts atvieglojums saskaņā ar šo konvenciju, Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde, kas citādi šo atvieglojumu būtu piešķirusi, tomēr uzskatīs šo personu par tādu, kam ir tiesības uz šo atvieglojumu vai atšķirīgiem atvieglojumiem attiecībā uz noteiktu ienākuma daļu, ja šī kompetentā iestāde, pēc šīs personas pieprasījuma un pēc atbilstošo faktu un apstākļu izvērtēšanas, konstatē, ka šādi atvieglojumi būtu piešķirami šai personai vai citai personai, ja nepastāvētu 1.punktā minētais darījums vai vienošanās. Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde, kurai iesniegts pieprasījums, konsultējas ar otras valsts kompetento iestādi pirms pieprasījuma, ko iesniedzis otras valsts rezidents saskaņā ar šo punktu, noraidīšanas.

VI SADAĻA
NOSLĒGUMA NOTEIKUMI

29.pants
STĀŠANĀS SPĒKĀ

1. Līgumslēdzēju Valstu valdības pa diplomātiskajiem kanāliem rakstiski informē viena otru par to, ka ir izpildītas to konstitucionālās prasības, lai šī konvencija stātos spēkā.

2. Konvencija stājas spēkā ar pēdējā 1.daļā minētā paziņojuma datumu un tās noteikumi tiek piemēroti:

a) Latvijā:

- (i) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Konvencija stājas spēkā;

(ii) attiecībā uz pārējiem ienākuma un kapitāla nodokļiem – nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Konvencija stājas spēkā.

b) Pakistānā:

(i) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – par samaksātajām vai ieskaitītajām summām, kas gūtas jūlija pirmajā dienā vai pēc tās, kas seko datumam, kurā Konvencija ir stājusies spēkā; un

(ii) attiecībā uz pārējiem nodokļiem – nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas jūlija pirmajā dienā vai pēc tās, kas seko datumam, kurā Konvencija ir stājusies spēkā.

30.pants DARBĪBAS IZBEIGŠANA

Šī konvencija ir spēkā uz nenoteiktu laiku, kamēr Līgumslēdzēja Valsts tās darbību izbeidz. Katra Līgumslēdzēja Valsts var izbeigt Konvencijas darbību, paejot piecu gadu periodam pēc Konvencijas spēkā stāšanās datuma, rakstiski pa diplomātiskajiem kanāliem iesniedzot paziņojumu par izbeigšanu vismaz sešus mēnešus pirms jebkura kalendārā gada beigām. Šajā gadījumā Konvencijas darbība abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek izbeigta:

a) Latvijā:

(i) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums;

(ii) attiecībā uz pārējiem ienākuma un kapitāla nodokļiem – nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums.

b) Pakistānā:

attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī, uz citiem nodokļiem – ar summām, kas izmaksātas vai ieskaitītas tā taksācijas perioda jūlija pirmajā dienā vai pēc

tās taksācijas periodā, kas seko datumam, kurā ir iesniegts paziņojums par darbības izbeigšanu.

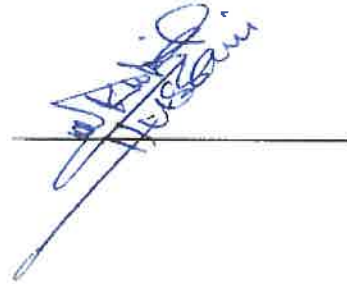
To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo konvenciju ir parakstījuši.

Sastādīta Varšavā divos eksemplāros 2013 gada 28. aprīlī, katrs latviešu un angļu valodā, turklāt abi teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas vai teksta neatbilstības gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas
valdības vārdā

A handwritten signature in blue ink, written over a horizontal line. The signature is stylized and appears to be 'L. Kļaviņš'.

Pakistānas Islāma Republikas
valdības vārdā

A handwritten signature in blue ink, written over a horizontal line. The signature is in Urdu script and appears to be 'M. Iqbal'.

PROTOKOLS

Parakstot Latvijas Republikas valdības un Pakistānas Islāma Republikas valdības konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem, puses ir vienojušās par tālāk minētajiem noteikumiem, kas ir Konvencijas neatņemama sastāvdaļa.

Attiecībā uz 11.panta 3.daļu:

Tiek saprasts, ka finanšu institūcijas, ka pilnībā pieder Līgumslēdzēju Valstu valdībai ir:

- a) Latvijā: Attīstības Finanšu institūcija "Altum";
- b) Pakistānā: Pakistānas Valsts Banka; Pakistānas Nacionālā Banka un Pakistānas Eksporta-Importa Banka;
- c) Jebkura cita a) un b) punktā minētajām līdzīga institūcija un par kurām savstarpēji vienojušās Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes.

Attiecībā uz 13.pantu:

Tiek saprasts, ka attiecībā uz Latviju, šī panta 1.daļas noteikumi attiecas arī uz ienākumu, kas gūts no nekustamā īpašuma atsavināšanas saskaņā ar 6.pantu un atrodas Latvijā.

Attiecībā uz 23.pantu:

Tiek saprasts, ka šī panta noteikumus nedrīkst iztulkot tā, ka tie uzliek Līgumslēdzējai Valstij pienākumu piešķirt otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem jebkādu personisku atvieglojumu, atlaidi un samazinājumu attiecībā uz nodokļu uzlikšanu, kādus šī valsts piešķir tās rezidentiem, ņemot vērā viņu civilstāvokli vai ģimenes saistības.

Attiecībā uz 24.panta 5.daļu:

a) Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes, savstarpēji vienojoties, nosaka kārtību, lai nodrošinātu arbitrāžas lēmuma ieviešanu divu gadu laikā no Konvencijas 24. panta 5. daļā minētā pieprasījuma izskatīt lietu arbitrāžā iesniegšanas, ja vien lietā, par kuru ir iesniegts pieprasījums to izskatīt arbitrāžā, tieši iesaistītās personas darbības vai bezdarbība nekavē lietas izšķiršanu vai, ja Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes un šī persona nav vienojušās citādi;

b) Arbitrāžas kolēģija tiek izveidota saskaņā ar šādiem noteikumiem:

(i) Arbitrāžas kolēģija sastāv no trīs arbitriem - fiziskām personām, kam ir kompetence vai speciālas zināšanas starptautisko nodokļu jautājumos;

(ii) Līgumslēdzēju Valstu katra kompetentā iestāde ieceļ vienu arbitru, neatkarīgi no tā, vai viņš ir vienas vai otras Līgumslēdzēju Valsts piederīgais vai nav. Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu ieceltie divi arbitri ieceļ trešo arbitru, kas ir arbitrāžas kolēģijas priekšsēdētājs saskaņā ar kārtību, par kuru vienojušās Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes;

(iii) Neviens arbitrs nav vienas vai otras Līgumslēdzēju Valsts nodokļu iestādes darbinieks, kā arī nekādā statusā nav bijis iesaistīts lietas, par kuru iesniegts pieprasījums izskatīt to arbitrāžā, izskatīšanā. Trešais arbitrs nav nevienas Līgumslēdzēju Valsts piederīgais, kā arī tam nav bijusi parastā dzīvesvieta nevienā Līgumslēdzēju Valstī, kā arī tas nav bijis nodarbināts nevienā Līgumslēdzēju Valstī;

(iv) Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes nodrošina, ka pirms to darbošanās arbitrāžas tiesvedībā visi arbitri katrai Līgumslēdzēju Valstu kompetentajai iestādei nosūtītajos paziņojumos piekrīt ievērot un būt pakļautiem tādiem pašiem konfidencialitātes un informācijas neizpaušanas pienākumiem, kas minēti Konvencijas 25. panta 2.daļā un saskaņā ar Līgumslēdzēju Valstu normatīvajiem aktiem;

(v) Līgumslēdzēju Valstu katra kompetentā iestāde sedz tās ieceltā arbitra izmaksas un savus izdevumus. Trešā arbitra izmaksas un citus ar arbitrāžas tiesvedības vešanu saistītos izdevumus vienādās daļās sedz Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes;

c) Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes sniedz arbitrāžas lēmuma pieņemšanai nepieciešamo informāciju visiem arbitriem bez nepamatotas kavēšanās;

d) Uz arbitrāžas lēmumu attiecas šāda kārtība:

(i) Arbitrāžas lēmums nav precedents;

(ii) Arbitrāžas lēmums ir galīgs, ja vien vienas vai otras Līgumslēdzēju Valsts tiesa neuzskata to par neizpildāmu sakarā ar Konvencijas 24. panta 5. daļas, šīs daļas vai jebkura kārtības noteikuma, kas noteikts saskaņā ar a) punktu, pārkāpumu, kas var būtiski ietekmēt lēmumu. Ja tiek konstatēts, ka lēmums ir neizpildāms pārkāpuma dēļ, tiek uzskatīts, ka pieprasījums izskatīt lietu arbitrāžā nav iesniegts, un arbitrāžas process nav noticis (izņemot b) punkta (iv) un (v) apakšpunktā noteikto);

e) Ja jebkurā laikā pirms arbitražas kolēģija ir pieņēmusi lēmumu lietā attiecībā uz Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm un personu, kas iesniedza pieprasījumu izskatīt lietu arbitražā:

(i) Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes panāk savstarpēju vienošanos, lai atrisinātu lietu saskaņā ar Konvencijas 24.panta 2.daļu; vai

(ii) šī persona atsauc pieprasījumu izskatīt lietu arbitražā; vai

(iii) lēmumu lietā pieņem vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts tiesa vai administratīvais tribunāls arbitražas tiesvedības laikā,

tiek izbeigtas procedūras lietā saskaņā ar Konvencijas 24.pantu;

f) Ja lietā, par kuras izskatīšanu arbitražā ir iesniegts pieprasījums, ir uzsākta tiesvedība vai iesniegta apelācijas sūdzība, tiek uzskatīts, ka lietā tieši iesaistītā persona nav pieņēmusi savstarpējo vienošanos, ar kuru tiek ieviests arbitražas lēmums lietā, ja jebkura lietā tieši iesaistītā persona, kas ir puse tiesvedībā vai apelācijas tiesvedībā, 60 dienu laikā pēc arbitražas kolēģijas lēmuma saņemšanas neatsauc visus arbitražas tiesvedībā atrisinātos jautājumus no izskatīšanas atbilstošajā tiesā vai administratīvajā tribunālā. Šajā gadījumā Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes neturpina lietas tālāku izskatīšanu;

g) Konvencijas 24.panta 5.daļas noteikumi un šīs daļas noteikumi netiek piemēroti lietās, uz kurām attiecas Konvencijas 4.panta 3.daļa.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Protokolu ir parakstījuši.

Sastādīts *Varšavā* divos eksemplāros 2013.gada *28. aprīlī*, katrs latviešu un angļu valodā, turklāt abi teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas vai teksta neatbilstības gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas
valdības vārdā

Pakistānas Islāma Republikas
valdības vārdā

